

ACTUS TOTIUS
PROLOGUS

463
570

Nolite, Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi, et
modum Reverendi, Experientissimi, Praclarissimi, Spectabilissimi,
Humanissimi atq; Doctissimi, Patrum ac Patrum Reveren-
dissimi, vel maxime colendi nolite, inquam,
admirari, quod ego me Vobis in praesentia sisto.

Nulla sane, Viri Solliciti, audacia aut temeritate in-
pulsus; vana atq; Capaci nostri Praeceptoris volubere, q
misi oppido multis nominibus sacra semper fecit, est, etiam,
Sensibilem adhaec, hanc Vos compellere, Provinciam sup-
perere volui, et huius. Non enim vel agere te-
merarium, vel etiam impudenter me fingere Naturam pet-
itis: ut sine causa et sine praeparata causa ejusmodi
ven, q; fieri non, est momenti nulliq; ageretur.

Donec igitur spei sacula mihi aliorum, fore, ut de-
viam dicenti, pro vestra reverentia sperari ac vere re-
vera, quam terra sic erga vos. Illudacuna Musarum
Cultores abunde satis declaratis, in praesens etiam ad
exiguam temporis latitudinem, atq; idcirco, quod in man-
ibus sacris, vultibus promptis benivolentia, meritoq; sitis
percepti.

Menistis (me non suggerente) Auditores usq; quaq;
concedi; mentibus, in istis, quos nona Synaxi
vostri nona Doctrina metrorq; supraque Nobilissimo
Patrum Consistorium Ordine, jam ante biennio fer-
ne typis publicis expressa, inter alia etiam hoc
velit, ut certi quidam, a nostris vultu Auditorumq;
et nonum Praesentis. Atq; publici sequerentur;